ରତନ୍ ଲାଲ୍ ଜୈନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଉମା ଶଙ୍କର ବ୍ୟାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 30, 2002

[ଆର୍.ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 – ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 35 (1) ଏବଂ 36 — ମକଦ୍ଦମା - ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି - ସମ୍ପତ୍ତି ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦଖଲରେ ଅଛି - ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ, ଡିକ୍ରିଦାର ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପାଇଁ ହକଦାର — ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 — ଧାରା 108 (h) ।

ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜମିର ମାଲିକ ଭାବେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ଉକ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଦିଆଯାଇଥିବା ଜମି ଉପରେ ଦୋକାନ ଗୃହ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବ୍ୟାବସାୟିକ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଉକ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପ-ଦଖଲ ମିଆଦିରେ ଦେଇଥିଲେ । କେତେକ ଉପ-ପଟ୍ଟାଦାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଜର ଭଡ଼ାଟିଆ ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ କିସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଖିଲାପ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନେ ବକେୟା ଆଦାୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାଟିକୁ ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେଉଁ ଅଂଶ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ଥିଲା, ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ, ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ ଡିକ୍ରିର ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇ କେତେକ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ଭୌତିକ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ପୁନଃରୀକ୍ଷଣରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଲେ ଯେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶ ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଡିକ୍ରିଦାରମାନେ

ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଛେଦ ନକରି କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏଣୁ ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାୟର କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଲେ:

1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ଯେ, ଡିକ୍ରିଦାରମାନେ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ ଭୌତିକ ଦଖଲ ଦାବି କରି ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଆପତ୍ତିକାରୀ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ କରିଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । **[755-G-H]**

2. ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ନିୟମ **35 (1)** ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଡିକ୍ରି କୌଣସି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଖାଲି କରିବାକୁ ମନା କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହଟାଇ, ସେହି ପକ୍ଷକୁ ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ତାହାର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ସଂହିତାର ନିୟମ **36** ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଡିକ୍ରି କୌଣସି ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଭୋଗଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଉକ୍ତ ଭୋଗଦଖଲ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ନଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଅଦାଲତ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ ସ୍ଥାନରେ ପରୱାନାର ଏକ ନକଲ ଲଗାଇ ଏବଂ କୌଣସି ସୁବିଧାଜନକ ସ୍ଥାନରେ ଢୋଲ ବଜାଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଭୋଗଦଖଲକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଡିକ୍ରିର ସାରମର୍ମ ଘୋଷଣା କରି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ । ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରକୃତ ବା ଭୌତିକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କୁହାଯାଉଥିବା ବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କୁହାଯାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାରେ, ପ୍ରକୃତ ଭୋଗଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡିକ୍ରିଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରୁ ଭୌତିକ ଭାବେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ତଥାପି ନିୟମ **36** ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ, ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ହୋଇ ରହିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଆଇନର ଆଖିରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ

ଦଖଲରେ ଥିବା ଓ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯାହା ବି ଅଧିକାର ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଥାଉ ନା କାହିଁକି, ତାହା ଡିକ୍ରିଦାରଙ୍କଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ । **[756-B-C-D-E-F]**

ଜୁଗୋବୃନ୍ଧୁ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଣୀ ଚନ୍ଦ୍ର ବାଇସାକ୍, **1880 ILR 5 Calcutta 584** ଏବଂ *ଜୟଗୋପାଳ ମୁନ୍ଦ୍ରା ବନାମ ଗୁଲାବ ଚାନ୍ଦ ଅଗ୍ରୱାଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **AIR (1974) Orissa 173,** କୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଗଲା ।

3. ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କର ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ । ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଭଡ଼ାରେ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ନାହାଁନ୍ତି । ତଥାପି, ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉକ୍ତ ଦଖଲ ରଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ ଡିକ୍ରିର ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇ ଉକ୍ତ ସାତଜଣ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଆପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଡିକ୍ରି ଯେପରି ଅଛି ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୌତିକ ଭାବେ ବାହାର କରି ଦିଆନଯାଉ, ଯଦିଓ ଡିକ୍ରି ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି । ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ନଥିଲେ, ବରଂ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ସେଠାରେ ରଖାଯାଇଥାଇପାରେ । ସେମାନେ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି । **[75-F-G-H]**

4. ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, **1882** ର ଧାରା **108** ର ଖଣ୍ଡ **(h)** ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଏହାର ସମାପ୍ତି ପରେ ମଧ୍ୟ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ସମୟରେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପରେ ନୁହେଁ, ଭୂମି ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିବା ଜମି ଉପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ

ଯେକୌଣସି ଗୃହ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହେବ । ତେବେ, ଏଭଳି ଅଧିକାର ଏହାର ବିପରୀତ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଥାର ଅଧୀନ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 16, ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତିରେ ଲାଗିଥିବା ସରଞ୍ଜାମ ସହିତ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ତେଣୁ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତି ପରେ, ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୂମି ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଜମିର ପଟ୍ଟାଦାତା-ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଏ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତି ହେବା ପରେ ଯେଉଁ ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: (i) ଜମିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, (ii) ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଗୃହର ମାଲିକାନା ଜମିର ପଟ୍ଟାଦାତା-ମାଲିକଙ୍କଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ, ଗୃହଟି ଜମି ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ, (iii) ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଖାଲି କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏବଂ (iv) ପଟ୍ଟାଦାତା-ମାଲିକମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି । [756-G-H; 757-A-B-C]

ଡ. ଏ.କେ. ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜେ.ଆର୍. ଠାକୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **AIR (1958) SC 789, ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 10235-10241/1996 ।

ଏସ୍.ବି.ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 951-957/1995 ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 6.2.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ରାକେଶ ଉତ୍ତମଚନ୍ଦ୍ର ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ପାଇଁ କେ.ଏନ୍. ନାଗପାଲ୍ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3-12 ଙ୍କ ତରଫରୁ ଶିବ ପୂଜନ ସିଂହ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନିଧି ପାଣ୍ଡେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍.ସି. ଲାହୋଟୀଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବାନୀପାର୍କ, ଜୟପୁରର ସୱାଇ ଜୟସିଂହ ରାଜପଥରେ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ଲଟ୍ ନଂ A-1-B, ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କର ମାଲିକାନାରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ 1545 ବର୍ଗ ଗଜ ଅଟେ ।

31.1.1986 ଠାରୁ ପ୍ରଭାବୀ ହେବା ସଦୃଶ, ଉକ୍ତ ପ୍ଲଟ୍‌ର ସମୁଦାୟ କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ମଧ୍ୟରୁ 6100 ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତୀ ଶିବ କୁମାରୀ ବ୍ୟାସ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଉମା ଶଙ୍କର ବ୍ୟାସ (ଏହା ପରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ମିଳିତ ଭାବେ 'ବ୍ୟାସ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ) ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 51 ବର୍ଷ ଅବଧି ପାଇଁ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ବ୍ୟାସଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ଅର୍ଥାତ୍ 51 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜମି ଉପରେ ଭୂତଳ ମହଲା ଏବଂ ତଳ ମହଲା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ 20.12.1986 ରେ ସମ୍ପାଦିତ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲରେ ସନ୍ନିହିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ଏହି ଆଦେଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଏବଂ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି: -

> "XXX XXX XXX XXX
>
> "3. ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଆଇନ ସଙ୍ଗତ ଭାବେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଭୂତଳ ମହଲା ଓ ତା' ଉପରେ ତଳ ମହଲାରେ ଦୋକାନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷ ମାନଚିତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉପର ମହଲାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସିଡ଼ି ନିର୍ମାଣ କରିଦେବେ ।
>
> 4. ପଟ୍ଟାଦାରମାନେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦୋକାନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଏବଂ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧିଠାରୁ କମ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାରେ ଉପ-ପଟ୍ଟା ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପଟ୍ଟାଦାତାମାନେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରିବେ ନାହିଁ ।
>
> 16. ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷ ସରଞ୍ଜାମ ସହିତ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବେ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ରସିଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଅଗ୍ରୀମ କିସ୍ତି ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ବିନା ସୁଧରେ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ ।

18. ଯଦି ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଖିଲାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଦଖଲ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ ଏବଂ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ପଟ୍ଟା ରାଶି ଗ୍ରହଣ କରାଗଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିସ୍ତି ଠାରୁ କମ୍ ହୁଏ, ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଶି ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଅନ୍ୟଥା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି ରହିବ, ନଚେତ୍ ଏହାର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ ।

22. ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ପଟ୍ଟା କିସ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଗୃହ ଏବଂ ତଳ ମହଲା ପାଇଁ ସର୍ବମୋଟ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ ପ୍ରତି ମାସକୁ 5.50 ଟଙ୍କା ହେବ ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ପାରସ୍ପରିକ ସହମତି ଭିତ୍ତିରେ ପଟ୍ଟା କିସ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିପାରିବେ ।

24. ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିବା ଜମିର ମାଲିକାନା ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷଙ୍କର ରହିବ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷ ପଟ୍ଟାଦାର ହୋଇ ରହିବେ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ (a) ପଟ୍ଟାଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଗୃହ ପାଇଁ 6168 ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ ଏବଂ ତଳ ମହଲା ପାଇଁ 6100 ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଥିଲା । ପଟ୍ଟା କିସ୍ତି ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ ପ୍ରତି ମାସକୁ 5.50 ଟଙ୍କା ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଗୃହ ପାଇଁ ମାସକୁ 2/- ଟଙ୍କା । ପଟ୍ଟା କିସ୍ତି ଏବଂ ତଳ ମହଲା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ ପ୍ରତି ମାସକୁ 3.50 ଟଙ୍କା ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ 51 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦିରେ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ପଢ଼ାଯିବ ।"

ବ୍ୟାସ ଉକ୍ତ ପଟ୍ଟା ଜମି ଉପରେ 105 ଟି ଦୋକାନ ଗୃହ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବ୍ୟାବସାୟିକ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ 1989 ମସିହାରେ, ବ୍ୟାସଙ୍କର 28 ଜଣ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉକ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ

ସପକ୍ଷରେ ଉପ-ପଟ୍ଟା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଉପ-ପଟ୍ଟାଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଜର ଭଡ଼ାଟିଆ ରଖିଥିଲେ । ବ୍ୟାସ ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କିସ୍ତି (ଯେପରି ପଟ୍ଟା ଦଲିଲରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି) ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଖିଲାପ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନେ ବକେୟା ରାଶି ଆଦାୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ପଟ୍ଟା ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଭଡ଼ାଟିଆ ଶ୍ରୀ ଉମା ଶଙ୍କର ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଶିବ କୁମାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ଜବାବରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟତମ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ । ଦୁଇ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି.ପି.ସି. ର ଆଦେଶ 7, ନିୟମ 11 ଏବଂ ଆଦେଶ 1, ନିୟମ 10 ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନକରିବା ହେତୁ ଅର୍ଜିକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ବିକଳ୍ପ ସ୍ୱରୂପ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ । ଦେୱାନୀ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 925/1991 ରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 4.11.1991 ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ତଦନୁପ୍ରାନ୍ତ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ଚାଲିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ, ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନକରିବା ହେତୁ ମକଦ୍ଦମାଟି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 7 ଉପରେ ସମାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କଲେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ- "ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାରେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର କାରଣ ନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବାଦୀମାନେ ସିଧାସଳଖ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଡ଼ା ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭଡ଼ାଟିଆ ପାଲଟିଯିବେ । ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ବାଦୀମାନଙ୍କ ସହମତିରେ ରଖାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯିବ ଯେ ଉପ-

ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ବାଦୀମାନଙ୍କର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏହି ଡିକ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସିଧାସଳଖ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ନାହିଁ ।" ଯେହେତୁ ମୁଖ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ବିଷୟଟି ପଟ୍ଟାଦାର-ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଖିଲାପକାରୀ ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଛେଦ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମର୍ମରେ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ:-

> "ବାଦୀମାନଙ୍କର ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହ ଡିକ୍ରି କରାଗଲା । ବାଦୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହିସବୁ ଦୋକାନ ଏବଂ ଜମିର ଦଖଲ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଅଛି ଏବଂ *ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ* । ବାଦୀମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ତାରିଖଠାରୁ ଆଦାୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଭୋଗଦଖଲ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ ମାସିକ 33,୬86 ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରାଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ବିବାଦୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଭଙ୍ଗାରୁଜା କିମ୍ବା ବେଆଇନ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ନିଜେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ବା ସେବକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ବା ବିକ୍ରୟ କରିବେ ନାହିଁ ।"

(ଆମ ଦ୍ୱାରା ରେଖାଙ୍କିତ)

ଉପରୋକ୍ତ ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ଧାରଣ କରିଛି ।

ବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଡିକ୍ରିଦାରମାନେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇଲେ । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ଡିକ୍ରିଦାରମାନେ 77 ଟି ଦୋକାନ ଉପରେ ଦଖଲ ହାସଲ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା 2୪ ଟି ଦୋକାନ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିନଥିଲେ । ଏହି 2୪ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ସାତଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକରେ ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ

ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଜର ଉପ-ପଟ୍ଟାଦାରମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସି.ପି.ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 97 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 47 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା B- 8, M-13, M-14, M-15, G-22, G-27 ଏବଂ G-37 ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ଭୋଗଦଖଲରେ ଥିବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ହେଲେ ବିଜୟ ଚୌଧୁରୀ, ଅରୁଣ ଶର୍ମା, ତରୁଣ ଅଗ୍ରୱାଲ, ବାଲ୍ ଚାନ୍ଦ ପୁରୋହିତ, ହିତେଶ ଆରୋଡ଼ା, ବୀରେନ୍ଦ୍ର ପୁନିଆ ଏବଂ ଲୀଳାଧର ଗୁପ୍ତା । 27.7.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରି ଆପତ୍ତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ ନିଜେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଦଖଲକୁ ଆସିଥିବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଭଡ଼ାରେ ଦେଇଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜେ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ନଥିବା ହେତୁ, ଡିକ୍ରିଦାରଙ୍କୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ପ୍ରତିରୋଧ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ । ସାତଜଣ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାତୋଟି ଦେୱାନୀ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦଖଲ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ । ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରି, ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦଖଲରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରିଦାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଡିକ୍ରିଦାରମାନେ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାସ୍ତବିକ ଭୌତିକ ଦଖଲ ଦାବି କରି ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ଆପତ୍ତିକାରୀ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ କରିଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଡିକ୍ରିଦାରମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲସମୂହ ଦାୟର କରିଛନ୍ତି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉନାହିଁ । ସି.ପି.ସି. ର ଆଦେଶ 21 ର ନିୟମ 35 ଏବଂ 36 ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉଠିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ମୀମାଂସା କରନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଡିକ୍ରି କୌଣସି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଖାଲି କରିବାକୁ ମନା କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହଟାଇ, ସେହି ପକ୍ଷକୁ ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ତାହାର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । (ନିୟମ 35, ଉପ-ନିୟମ 1) । ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଡିକ୍ରି କୌଣସି ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଭୋଗଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଉକ୍ତ ଭୋଗଦଖଲ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ନଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଅଦାଲତ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ ସ୍ଥାନରେ ପରୱାନାର ଏକ ନକଲ ଲଗାଇ ଏବଂ କୌଣସି ସୁବିଧାଜନକ ସ୍ଥାନରେ ଢୋଲ ବଜାଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଭୋଗଦଖଲକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଡିକ୍ରିର ସାରମର୍ମ ଘୋଷଣା କରି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ (ନିୟମ 36) । ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବାସ୍ତବିକ କିମ୍ବା ଭୌତିକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କୁହାଯାଉଥିବା ବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କୁହାଯାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପ୍ରକୃତ ଭୋଗଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡିକ୍ରିଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରୁ ଭୌତିକ ଭାବେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ତଥାପି ନିୟମ 36 ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ, ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ହୋଇ ରହିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ସଦୃଶ ଅଟେ । (*ଜୁଗୋବୁନ୍ଧୁ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ବାଇସାକ୍*, (1880) ILR 5 Calcutta 584 ମାମଲାରେ ପାଞ୍ଚଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ *ଜୟଗୋପାଳ ମୁନ୍ଦ୍ରା ବନାମ ଗୁଲାବ ଚାନ୍ଦ ଅଗ୍ରୱାଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, AIR (1974) Orissa 173 ମାମଲାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ନ୍ୟାୟପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଖନ୍ତୁ) । ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବା ଓ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯାହା ବି ଅଧିକାର ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଥାଉ ନା କାହିଁକି, ତାହା ଡିକ୍ରିଦାରଙ୍କଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ।

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 ର ଧାରା 108 ର ଖଣ୍ଡ (h) ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କୁ ପଟ୍ଟା ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପଟ୍ଟାର ସମାପ୍ତି ପରେ ମଧ୍ୟ, ସେ ପଟ୍ଟା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି

ସମୟରେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପରେ ନୁହେଁ, ଭୂମି ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ପଟ୍ଟା ଜମି ଉପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଯେକୌଣସି ଗୃହ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହେବ । ତେବେ, ଏଭଳି ଅଧିକାର ଏହାର ବିପରୀତ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଥାର ଅଧୀନ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 16 ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତିରେ ଲାଗିଥିବା ସରଞ୍ଜାମ ସହିତ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ସହିତ ସଦୃଶ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଡ. ଏ.କେ. ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜେ.ଆର୍. ଠାକୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, AIR (1958) SC 789 ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 ର ଧାରା 108 ଅଧୀନରେ ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କର ଗୃହଟିକୁ ହଟାଇବାର ଅଧିକାର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେ ପଟ୍ଟା ସମାପ୍ତିରେ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର ଅଧିକାର ବିନା ତାହା ପଟ୍ଟାଦାତାମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ବିଷୟଟି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଏଭଳି ଏକ ଚୁକ୍ତି ପଟ୍ଟା ଜାରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ଗୃହର ମାଲିକାନା କେବଳ ପଟ୍ଟାଦାତାମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିନଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତିରେ, ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୂମି ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଜମିର ପଟ୍ଟାଦାତା-ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଏ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତି ହେବା ପରେ ଯେଉଁ ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: (i) ଜମିର ଦଖଲ ମିଆଦି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, (ii) ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଗୃହର ମାଲିକାନା ଜମିର ପଟ୍ଟାଦାତା-ମାଲିକମାନଙ୍କଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ, ଗୃହଟି ଜମି ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ, (iii) ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଖାଲି କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏବଂ (iv) ପଟ୍ଟାଦାତା-ମାଲିକମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ରାୟର ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ଆମେ ପଟ୍ଟାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଏବଂ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଛୁ । 'ବ୍ୟାସ' ଜମିର ମାଲିକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ପଟ୍ଟା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ସହ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ଜମିର ଦଖଲ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅବଧି ପଟ୍ଟା ତାରିଖଠାରୁ 21 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭଡ଼ାଟିଆ ଅର୍ଥାତ୍ 'ବ୍ୟାସ' ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଟ୍ଟା କିସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଖିଲାପ କଲେ, ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପଟ୍ଟା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଯାହା ସମ୍ପତ୍ତିର

ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଦଖଲରେ ଥିବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ପଟ୍ଟା ରାଶି ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର କରିବ । ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କର ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଭଡ଼ାରେ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ନାହାଁନ୍ତି । ତଥାପି, ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉକ୍ତ ଦଖଲ ରଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଦୁଇଟି କାରଣରୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ସଠିକ୍ ନଥିଲେ । ପ୍ରଥମତଃ, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଡିକ୍ରିର ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇ ଉକ୍ତ ସାତଜଣ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଆପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ, ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଡିକ୍ରି ଯେପରି ଅଛି ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଭାବେ ବାହାର କରି ଦିଆନଯାଉ, ଯଦିଓ ଡିକ୍ରି ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ନଥିଲେ, ବରଂ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କୁ 'ବ୍ୟାସ'ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ପଟ୍ଟାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ସେଠାରେ ରଖାଯାଇଥାଇପାରେ । ସେମାନେ ଅନଧିକୃତ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ କି ନାହିଁ, ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ହେବେ । ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ସେମାନେ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି । ଜମିର ଭଡ଼ାଟିଆ 'ବ୍ୟାସ' ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଉପ-ପଟ୍ଟାଦାର ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉପ-ପଟ୍ଟାଦାରମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବାଦୀମାନେ ଏଭଳି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିସବୁ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆଇନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଥାଇ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଡିକ୍ରିଦାରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ସେହି ଅଂଶର ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବ; ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ବାଦୀ-ଡିକ୍ରିଦାରଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ନାହିଁ ବରଂ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ

ଅଛି, ସେଠାରେ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ କେବଳ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା, ତେବେ ମକଦମାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ।

ଏସ୍.ଭି.କେ.ଆଇ.   ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।